

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 11/2004 - 30 pàgines

Sessió ordinària del dia 24 de setembre del 2004

El dia 24 de setembre del 2004, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 41/2004, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora

M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Jordi Mas, de la Sra. Maria Lluïsa Puig, del Sr. Roc Rossell, del Sr. Jordi Daban i del Sr. Daniel Mateu per trobar-se fora del país i de la Sra. Olga Areny per motius de salut.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, i Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10 h)

El Sr. síndic general:

Passarem, doncs, directament a l'únic punt de l'ordre del dia.

Abans de començar amb les respostes a les diferents preguntes formulades, s'ha afegit al llistat de preguntes que se us està distribuint en aquests moments, una pregunta que ha obtingut el caràcter urgent, admesa a tràmit per la Sindicatura, i que passarà a formular-se en primer lloc segons l'ordre d'entrada.

Passem, doncs, directament a la primera pregunta urgent.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2004, relativa a la modificació de les condicions laborals dels ajudants de mestre.

Fou registrada amb el número 886-A i publicada en el Butlletí número 43/2004, del 24 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Efectivament la pregunta és curta, no sé si senzilla de respondre, tot i que entre el moment que va ser redactada i avui, el Butlletí Oficial del Principat de dimecres ja ens donava alguns aclariments, però, nosaltres el què volem saber és: en quines condicions s'ha procedit a modificar, -perquè ara ja no dubtem que s'hagi modificat-, les condicions laborals dels ajudants de mestre dels diferents sistemes educatius i, especialment, del sistema francès i espanyol? Estem parlant, és clar, dels ajudants de mestre de maternal. Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, arrel de l'aprovació per part del Govern el mes d'agost, del nou estatut del personal col·laborador educatiu, es va dur a terme tota una

sèrie d'adaptacions d'aquest col·lectiu a la graella salarial de la Llei de la funció pública.

El fet està, que com tots els cossos de l'Administració, el dels col·laboradors educatius també havien d'adaptar-se a aquesta graella salarial. I l'estatut del 93, amb la retribució salarial, doncs, que tenia aquest col·lectiu, no s'hi adaptava.

Vostè parla de modificacions en les condicions laborals. Doncs, jo no parlaria de modificar aquestes condicions laborals. El fet està en què aquest col·lectiu està fent les mateixes tasques que estava fent fins aleshores. És veritat, però, que el nou estatut el que fa és especificar aquestes tasques que l'estatut del 93 no contemplava, i per tant, podem dir que havia quedat obsolet. I el que sí que hi ha hagut és aquesta adaptació, com us comento, doncs, a la graella salarial.

El fet està en què pels eventuals, un col·lectiu de 15 persones eventuals, doncs, d'ajudants de mestre, sobretot els qui fan referència a l'escola espanyola i francesa, estaven, doncs, cobrant un preu per hora ben superior a la resta, doncs, del col·lectiu que estava destinat a altres sistemes com és l'andorrà.

Així, per exemple, fins a l'entrada en vigor d'aquest nou estatut, l'escola Espanyola, els ajudants de mestre estaven cobrant el preu per hora a 37,67 euros, els de la francesa estaven cobrant 35,50, i els de l'escola Andorrana estaven cobrant 25 euros.

El fet, doncs, de satisfer un dels principis de la Llei de la funció pública, que és el d'equiparar el salari a totes les persones que estan fent la mateixa tasca, el que s'ha fet amb aquest nou estatut, és adequar el salari a aquestes persones; de tal manera, que tant els de l'escola andorrana com els de la francesa estan cobrant per hora la mateixa retribució, és a dir 25,05 euros, i a l'escola espanyola, doncs, estan cobrant 26,80 euros; estan cobrant una mica més.

Aquesta desigualtat ve pel fet que quan vam calcular, doncs, preparant les primeres nòmines vam comprovar que, a demanda també del col·lectiu, que el salari que es retribuïa mensual a aquest col·lectiu, -faig referència als col·laboradors educatius del sistema espanyol-, estaven per sota del salari mínim. I per tant, no haguessin tingut dret a totes les prestacions sanitàries, doncs, que han de tenir per part de la seguretat social.

I davant d'aquesta injustícia que això hagués suposat, automàticament el que vam fer va ser fer una modificació dins l'articulat del Reglament, per tal que, com a mínim, aquestes persones poguessin tenir el salari mínim.

I aquestes són, en definitiva, totes les modificacions que hi han hagut, que més que modificacions, torno

a repetir, són adequacions a la graella salarial de la Llei de la funció pública.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, efectivament per constatar que no tenim pas el mateix criteri del que són les condicions laborals o les condicions amb les quals les persones treballen. Perquè si reduir el salari de 958,60 euros a 670 euros, no és modificar les condicions laborals, haurem de demanar un dictamen als especialistes de la Carta Social Europea perquè ens diguin què són les condicions laborals.

Que s'hagi de confessar avui aquí que durant el mes d'agost, -11 d'agost-, es fa un Reglament per adequar la graella salarial, i els tècnics o no tècnics, en tot cas el Govern que aprova el Reglament, resulta que no s'adona d'aquesta evident injustícia. En això sí que estaré d'acord amb el ministre, que comportava el fet que "adequant" les condicions laborals, -i adequant ho dic entre cometes-, es deixava aquestes persones sense cobertura, i de pressa i corrents, tres setmanes després d'adoptar un Reglament, s'hagi de reparar pretesament aquesta injustícia, tot i que és aconsellable llegir aquesta modificació que va sortir el dimecres al BOPA. Perquè així hi veurem com es diu que això no els hi dóna cap mena de dret, ni d'antiguitat ni res de res. Només els hi permet cobrar la seguretat social.

Miri, si vostè creu que no hi ha modificació de les condicions laborals, i resulta que el que s'està fent és rebaixar el salari de la gent, no sé el que són, insisteixo, les condicions laborals. Perquè, en aquesta renegociació hi estem veient que les quantitats es baixen per una tasca molt important dins el sistema educatiu andorrà. Suposo que el ministre d'Educació no em desmentirà, resulta que, potser en lloc de rebaixar a tothom a 25 euros, potser que haguessin pujat a tothom a 37 euros, que hauríem acabat abans.

I segurament no s'hauria queixat ningú.

Les condicions laborals també es modifiquen quan se'ls demana que facin més hores. Això el ministre no ho ha dit. Ja ho afegeixo jo en la rèplica.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica teniu la paraula Sr. ministre.

El Sr. Xavier Montané:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Bartumeu ha exposat que una possibilitat hagués sigut de pujar a tots el salari, però la veritat és que hagués comportat modificar la classificació salarial de tot aquest col·lectiu.

El fet està, doncs, que per la Llei de la funció pública, aquesta classificació ja fa, doncs, des de l'any 2001 que està en vigor aquesta classificació. Per tant, havia de ser retocar la Llei de la funció pública. Entenem, doncs, que aquest personal està ben qualificat, doncs, amb la classificació que té.

Vostè també parla d'injustícia, que estem rebaixant les condicions laborals. El fet està en què tenim una borsa d'eventuals, i que amb aquesta borsa d'eventuals, el que el Govern pretén és eliminar els eventuals de col·laboradors educatius de l'escola andorrana, de l'escola francesa i de l'escola espanyola. I el que s'ha fet, doncs, automàticament, des de l'entrada en vigor d'aquest nou estatut, en el qual queda molt ben determinat quins són els drets i les obligacions, i sobretot les competències d'aquest cos, el que s'ha fet, doncs, ha sigut treure un concurs de 30 places, en el qual, doncs, totes les persones que hi vulguin participar, que vulguin ser col·laboradors educatius, deixin de ser eventuals i passin, doncs, concursant, evidentment, i havent de satisfer tots els tràmits administratius que s'han de fer, doncs, poder optar a una plaça de funcionari com a col·laborador educatiu.

I el que farem, doncs, amb aquestes noves places, és que aquestes persones tindran tota una sèrie de drets que fins ara no tenien. El fet, doncs, de tenir 13 pagues, -que fins ara, doncs, aquests eventuals no tenien aquestes 13 pagues. El fet que les vacances d'estiu, doncs, també siguin pagades; doncs, això també és quelcom que aquest col·lectiu podrà tenir. El fet també, que aquesta inestabilitat laboral, el fet que any rera any havien de fer un nou contracte sense saber si es comptaria amb els seus serveis o no, doncs aquestes persones ara són persones de l'Administració pública, i per tant, tenen tots els drets dels funcionaris. O el fet, també, que es poden acollir a tota una sèrie de promocions internes que fins ara no podien fer-ho.

Jo entenc, que una mica a l'horitzó, de la manera com s'està plantejant la situació en què es troba aquest col·lectiu, entenc que des de l'aplicació i des de l'entrada en vigor d'aquest nou estatut, i per les mesures correctores que s'han fet, doncs, perquè puguin cobrar el salari mínim en el pitjor dels casos, i que a més a més tinguin la possibilitat d'entrar dins de l'Administració pública, jo entenc que hi ha hagut una millora substancial amb aquest col·lectiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, hem de deduir que el ministre ha fet un edicte que encara no hem vist, amb això que diu, perquè parla que vol eliminar un personal, i que farà un edicte. Encara no l'hem vist aquest edicte.

El que sí hem vist, i per això li pregunto, és aquest decret de modificació, aquest decret de tres setmanes després. I aquest decret diu i el lleigeix: "Aquest complement no cotitza a la mútua, no es consolida en l'estructura retributiva i es deixa de percebre quan desapareix la condició que va motivar-ne l'atorgament."

La meua pregunta és si això és una millora de les condicions laborals?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Doncs, només aclarir que el Sr. Bartumeu, si no té constància d'aquest edicte, és perquè primer el concurs es fa amb caràcter intern. Però li puc assegurar que tots els tràmits s'han fet. Un cop la convocatòria interna, doncs, hagin fet tots el concurs i s'hagi pogut cobrir una sèrie de places es farà extern, i per tant n'estarà assabentat.

Però, sí que el que li puc assegurar, és que ja s'ha entrat, doncs, amb tota la tramitació d'aquestes noves places.

I referent a la pregunta, jo entenc que més que una millora de les condicions laborals, amb aquesta modificació del Reglament, el que es pretén justament, és assegurar que totes les persones tinguin la cobertura sanitària. Jo entenc que és obligació nostra satisfer aquesta demanda. I això és el que hem fet amb aquesta modificació d'aquest Reglament.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, jo penso que a l'Administració, aquest problema, que algú del personal tingui un salari superior al que li correspondria segons la graella, no passa únicament en el cas dels ajudants de mestre i la Llei de la funció pública crea un complement, que es diu complement d'absorció, de manera que les persones que estaven guanyant un salari superior al que els hi corresponia, doncs, continuen guanyant el seu salari i tenen aquest complement d'absorció. A l'altre personal de l'Administració pública no se'ls ha baixat el salari.

Jo preguntaria, per què en el cas dels ajudants de mestre no feu el mateix i no heu utilitzat aquesta figura prevista per la Llei de la funció pública, que és el complement d'absorció.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, doncs, heu tornat a fer menció que estan fent horaris superiors... bé, doncs, m'ha semblat entendre que esteu afirmant que els col·laboradors educatius actualment estaven fent un horari superior al d'abans. Doncs, si no és el cas, ho he entès així.

Quan feu referència a per què no s'ha adoptat aquest criteri d'absorció amb les persones que fins ara estan cobrant un salari, i per tant, doncs, amb l'aplicació de la graella salarial, doncs, per què no se'ls està aplicant aquest efecte corrector? La veritat està, doncs, en què això sí que s'ha fet dins de l'Administració, doncs, amb personal que ja era funcionari. En aquest cas estem parlant de personal de caràcter eventual. El fet que, d'alguna manera no és mereixedor, és a dir, són persones que estan fent un servei de manera eventual. Sí que és veritat que molts d'ells han repetit any rera any, això és veritat, i és una certesa, també, doncs, la nostra voluntat, quan s'han volgut presentar l'any següent sempre ens hem compromès, doncs, a agafar les mateixes persones que havien fet el mateix servei, quan, també, perfectament, haguéssim pogut agafar una altra persona que també ens havia demanat aquesta plaça. I us puc assegurar que les places de col·laboradors educatius, les demandes són molt més altes que l'oferta que tenim.

És a dir, que hi ha hagut una part de compromís per part de l'Administració de tornar a agafar les

mateixes persones, i de continuar retribuint-les, malgrat, doncs, no era d'aplicació a la graella salarial de continuar retribuint-les amb aquesta quantitat. Doncs, entenc, que en aquest cas, hi ha hagut un greuge comparatiu a favor d'aquest col·lectiu.

Però érem conscients que primer havíem d'adaptar un nou estatut, i que quan aquest estatut estigués fet... per sintetitzar la meua resposta, és que era un personal eventual, i per tant no eren mereixedors d'aquest coeficient, d'aquest efecte de l'absorció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passàrem a la pregunta número 2.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a les inversions de Govern.

Fou registrada amb el número 852-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de juny, el Consell General va aprovar l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que va ser publicat al Butlletí del Consell General número 32, de 30 de juny.

Dit informe que tractava, en particular, de l'adequació, per part del Govern, a la Llei qualificada de transferències als comuns, recordava que el Tribunal de Comptes havent analitzat el conjunt de les inversions que figuren en les liquidacions pressupostàries del Govern corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001 havia determinat una relació d'inversions efectuades amb una competència clarament atribuïda al Govern, i unes altres que havia agrupat d'una banda, en aquelles a les quals no s'havia pogut assignar una cobertura competencial expressa, però que figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici, i d'una altra banda, en aquelles a les quals no s'havia pogut assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici.

L'acord del Consell General demanava al Govern que es regularitzessin les situacions d'aquells projectes, a les inversions dels quals no s'havia pogut assignar una cobertura competencial expressa.

És, doncs, en base a aquest acord que, la pregunta era la següent:

Quines han estat les accions endegades pel Govern per tal de regularitzar les referides situacions?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, que es va publicar en el Butlletí 28/2004, més aviat, com deia en el text de la seva pregunta, demanava que es regularitzessin les situacions d'aquells projectes a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa. Des del Govern, com també sap, es van presentar unes al·legacions al Tribunal de Comptes i que també estan publicades al Butlletí número 11/2004, en què es relacionaven cadascuna d'aquestes inversions i es donava resposta que, a criteri nostre, era una resposta a cada projecte com s'havia fet.

Des del 30 de juny fins ara, el Govern, estem treballant en l'elaboració del pressupost per al 2005, i durant aquest exercici, procedirem a concretar i a clarificar, quan calgui, aquells projectes, les inversions dels quals no tinguin assignada una cobertura competencial expressa.

I pel que fa als projectes d'exercicis tancats i que no tenen una continuïtat en el futur, doncs, l'informe del Tribunal de Comptes així com les liquidacions que s'han anat presentant donen informació suficient.

No obstant això, revisaran els projectes més endavant per si calgués documentació suplementària.

I per tant, per respondre més directament a la seva pregunta serà, sobretot en el pressupost del 2005, en què aquells projectes que estiguin dins d'aquell criteri del Tribunal de Comptes i de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, intentarem clarificar tant quant en sigui possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Trobo que m'ha contestat una part de la pregunta, i l'altra no. És a dir, hi ha una part que, doncs, esperarem el pressupost 2005 per veure com es tracta.

Ha fet referència a les al·legacions presentades pel Govern. Efectivament, hi ha unes al·legacions presentades pel Govern, però que no estan recollides pel Tribunal de Comptes, i és justament perquè no estan recollides pel Tribunal de Comptes que es fa menció dins del propi informe del Tribunal de Comptes d'aquest bloc que no té on situar-se, i pel que es demana, i ho demana el propi Tribunal de Comptes, una regularització. I si bé m'ha contestat, entenc jo, pel futur, trobo que no queda contestada la part que fa referència als pressupostos tancats, vist que les al·legacions aquestes, el Tribunal de Comptes no les va prendre en consideració. I és el propi Tribunal de Comptes, que dins el seu informe hi fa aquesta recomanació, que reprèn la Comissió de Finances, i que el Consell va aprovar, també, a finals de juny.

No he acabat d'entendre com se solventaria aquesta part. No m'ha quedat clar. O potser pretén, si és així no ho he entès prou bé, què es pot solventar via pressupost 2005. Però jo he entès que per via pressupost 2005, en tot cas, són les obres o els projectes que estan en curs que es poden regularitzar, no els que estan tancats.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula per la dúplica.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que el Tribunal de Comptes, i així ho lamento, no hagués tingut en compte les al·legacions del Govern a l'hora de tancar el seu informe. Però respecto la feina que fan, i encara més la que fan des de la comissió legislativa, i per tant, hem tingut en compte aquesta recomanació que es va fer el 30 de juny, és a dir no fa ni 3 mesos encara des d'aquella recomanació.

El que volia dir en la meva resposta, és que els projectes que tindran continuïtat, és a dir, el Govern ha de fer unes prioritats, i les prioritats, com vostè

em demana a la pregunta, i em demana quines són les accions que ha engegat? Doncs, les que sí que engegarem són, per aquests projectes que tenen continuïtat, i per tant, on és potser més necessari donar una clarificació de la competència de cadascun dels organismes que hi estan inclosos, doncs, aquells que tindran continuïtat en el pressupost del 2005, mirarem de clarificar-ho sempre que ens sigui possible.

I el que deia, potser ho he dit massa entre línies, és que en els projectes ja tancats, doncs, que serà una feina, potser, a veure, no tan urgent potser a criteri meu. I així, doncs, anirem informant quan vostè ens ho demani de les feines que hagin fet. Però creiem que la prioritat era aquells que avui estan continuant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Jo li agrairia que no fos únicament quan preguntí, perquè això m'obligarà a posar preguntes darrera preguntes.

És a dir, la repregunta és molt clara. Estem molt a prop del final de la legislatura; té la intenció Govern de (entenc perfectament que únicament han passat dos mesos des del moment que es va aprovar aquest acord. Entenc que no s'hagin pogut fer accions determinants, però demano si realment hi ha la intenció... de la mateixa manera que em diu que pels que estan en curs, doncs, el pressupost del 2005 ja hi haurà un element que traduirà aquesta voluntat) si realment existeix la voluntat de fer el mateix pels quins estan tancats?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

No, de fet si he dit allò de la pregunta és perquè vostè en el Consell General del dia 30 va dir que aniran fent, és a dir, periòdicament aniran demanant informació al Govern. I per això ja anticipava que hi haurien aquestes preguntes, perquè vostè ho va anunciar aquell dia. Però, sí, és clar que farem, és a dir, seguirem les recomanacions del Tribunal com ho fem sempre.

És a dir, en totes les recomanacions s'hi han vist tots els informes que s'han anat fent del Tribunal de Comptes, i anteriorment dels auditors, cada vegada les recomanacions han sigut menors. I per què? Doncs, perquè les hem tingut en compte, i les tindrem en compte.

És clar, quan m'ha demanat les accions, jo li he dit el que farem prioritàriament. I les altres, sí, farem tot el que sigui possible, com fem sempre amb totes les recomanacions que ens fan el Tribunal o els auditors quan era la comissió directament, que feia les revisions.

O sigui, la resposta és que sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs, passàrem a la número 3.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a les obres que realitza el Comú d'Ordino en terrenys propietat del Patrimoni Nacional.

Fou registrada amb el número 860-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa unes setmanes l'Hble. Comú d'Ordino ha començat a fer les obres d'eixampla de la carretera general núm. 3 en el tram Hotel Casamanya-Casa germans Armengol i de restitució d'accessos, que comporten la construcció d'un nou vial parcialment en terrenys que eren propietat de Casa Rossell d'Ordino i que actualment són propietat del Patrimoni Nacional. L'edecte pel qual se sotmetia a informació pública el projecte esmentat va publicar-se al BOPA núm. 15 de l'any 16, de data 10 de març de 2004, i l'edecte pel qual es fa pública l'adjudicació definitiva dels treballs va publicar-se al BOPA núm. 50 de l'any 16, de data 11 d'agost de 2004.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta:

Per quin motiu permet el Govern que el Comú d'Ordino construeixi un vial en uns terrenys propietat del Patrimoni Nacional?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern i el Comú d'Ordino van signar un conveni el 24 d'octubre del 2003 a fi d'ordenar i dignificar l'accés al poble d'Ordino, i possibilitar l'obertura d'un nou vial que possibilita la realització per part del Comú d'Ordino d'un aparcament públic.

És per aquest motiu que el Govern va cedir part, -una part molt petita-, que correspon a... miri, li donarem números, és la part del Comú... esperi que ho tinc aquí, perdoni. El Patrimoni Nacional cedeix 19,14 metres quadrats per l'eixampla de la carretera general 3, i 63,58 metres quadrats al Comú d'Ordino per a la realització del nou vial.

I per contra partida, d'un altre costat tenim: a fi de regularitzar la millora de les dimensions de la parcel·la de Patrimoni Nacional cedeixen una superfície, Casa Ventura cedeix a Patrimoni Nacional una superfície de 40,95.

El que vol dir, que les cessions mencionades: Patrimoni Nacional ha cedit una superfície total neta de 22,63 metres per la construcció del nou vial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, perdoneu, però és que no ho he entès molt bé. És a dir, penso de la vostra resposta a aquesta pregunta que m'esteu dient que el Govern, de nou, se salta la Llei. És a dir, s'està saltant el Codi de l'Administració, l'article 88 en concret, quan ens diu que correspon al Consell General acordar l'alienabilitat dels béns immobles patrimonials. I si estem parlant de béns immobles patrimonials, doncs, jo entenc que abans de fer un conveni, abans de fer una permuta, el que s'ha de fer és demanar al Consell General, doncs, que el Govern presenti aquí al Consell, que es porti una proposta d'alienabilitat, i llavors el Consell s'ho estudiarà, ho mirarà i decidirà.

Jo el que penso és que us esteu saltant la Llei, com no és la primera vegada, ja ho hem descrit aquí més d'una vegada; i sempre, curiosament a la parròquia d'Ordino i amb patrimoni que prové de Casa Rossell.

Correspon al Consell General, Sr. ministre. Jo m'he quedat una mica astorat davant d'aquesta resposta quan vostè em diu que aquest conveni es va signar a l'octubre del 2003, és a dir, fa un any, aproximadament. I el Govern, encara... és a dir, ni abans que era la seva obligació, ni durant aquest temps, creu convenient, tal com marca la Llei, portar al Consell General la declaració d'alienabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, primerament, el Govern no se salta la Llei, però encara li diré més. Nosaltres en aquest cas, estem conformes amb l'article 89 del Codi de l'Administració que diu textualment: "Els béns d'utilització o explotació pública dels quals no siguin previsibles podran ésser cedits gratuïtament o institucions o corporacions que hagin d'utilitzar-los per a fins d'utilitat pública o social."

Primer, si nosaltres fem amb Patrimoni Nacional, si nosaltres fem un eixamplament de carretera general, l'única cosa que fa el Patrimoni Nacional, fa com tots els altres propietaris, és cedir el sobreample de la carretera...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si us plau, el micro.

El Sr. Jordi Serra:

Ah, perdoni.

És cedir el sobreample de la carretera, doncs, en aquest cas 19,14 metres quadrats per poder eixamplar la carretera. I en aquell indret, que vostè coneix perfectament, no tenim voravia, i llavors podem utilitzar un tros de voravia que anirà bé pels vianants.

Per un altre costat, aquesta no és una permuta. Nosaltres considerem, i a través d'un informe -ara no em digui la data, però estem parlant de l'any 93 o 94- a través d'un informe, les cessions entre corporacions no tenen perquè tenir l'alienabilitat. Doncs, és

entre... i, a part hi ha una altra cosa, en aquest cas estem obrint un vial, i com a propietari com a Patrimoni Nacional podem deixar obrir aquest vial. Nosaltres de cap de les maneres estem alienant una propietat. L'única cosa que estem fent és deixar passar un vial per una part del nostre terreny, on la cessió, ja no li dic permuta, li dic cessió és a favor de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Sr. ministre, m'ha semblat sentir, més ben ditestic segur que vostè ha dit que en aquest petit comptatge de metres parlava de Casa Ventura, i voldria demanar quina corporació pública és Casa Ventura? No la conec.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, escolti, jo li parlo de Casa Ventura, perquè Casa Ventura, en aquest moment, havia cedit el terreny al Comú d'Ordino. Vol dir que les cessions de terreny no passen a través de Casa Ventura i el Govern, que llavors sí que haguéssim necessitat l'alienació.

En aquest cas, Casa Ventura ja va cedir al Comú d'Ordino, i és exclusivament entre les dos administracions, Comú d'Ordino i Govern d'Andorra que ens vam cedir el terreny de l'un a l'altre. Doncs, continuo dient exactament el que li he dit al principi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És evident per la seva ambigua resposta que jo entenc que això no és un tracte entre dos

corporacions públiques, sinó que hi ha una casa privada particular, que probablement i ben legítimament, ha tret un benefici. Per tant, la seva interpretació de què no cal declaració d'alienabilitat, si hi ha intervenció de tercers amb interessos particulars, vostè manté aquí davant del Consell General que no ha de demanar una declaració d'alienabilitat com la que se li està demanant?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Jo el que li dic al Sr. Jaume Bartumeu és que no hi ha hagut cap relació ni cap cessió, ni cap permuta entre Casa Ventura i el Govern d'Andorra, ni Patrimoni Nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, volia saber si el Sr. ministre ens negarà que el terreny de Patrimoni Nacional ara està a Casa Ventura, doncs?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Perdoni, si l'he entès, m'ha dit terreny de Casa Ventura a Patrimoni Nacional? Si pot repetir la pregunta perquè no l'he entès.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Intentaré formular-la millor.

Si com a resultat d'aquesta operació sobre la qual li estem preguntant, Casa Ventura no ha vist beneficiat l'accés a la seva propietat a través de terreny del Patrimoni Nacional?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

Miri, Sr. Bartumeu, jo li contestaria diferentment. Si vostè em diu que si el Comú d'Ordino s'ha pogut beneficiar d'un pàrquing públic, en aquest moment que hi ha una falta de pàrquings ...

El Sr. síndic general:

Espereu Sr. Bartumeu que acabi la contesta, i us torno a passar la paraula immediatament.

Sr. ministre continueu.

El Sr. Jordi Serra:

No, si està preocupat...

El Sr. síndic general:

No, continueu.

El Sr. Jordi Serra:

Si vostè em diu que facilitar al Comú d'Ordino perquè pugui entrar en un terreny privat per poder construir un pàrquing, és facilitar a Casa Ventura qualsevol dret? Escolti, això és una pregunta que li hauria de posar al Comú d'Ordino.

L'única cosa que nosaltres, és que hem tingut una relació, com ja li he dit en un bon principi, a través d'un conveni que li puc fer passar la còpia, i vostè se'l pot llegir, entre el Comú d'Ordino i el Govern d'Andorra.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. ministre, les preguntes que jo pugui posar al Comú d'Ordino ja me les posaré jo tot sol, no necessito de moment el seu assessorament ni la seva participació.

Jo el que li agrairé, és que em contesti les preguntes que li faig. Jo no li parlava de cap pàrquing, sinó que li he preguntat una cosa que encara no m'ha contestat.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Segurament és que no l'he entès. Vol dir que la pregunta que vostè em posa, o jo no la puc arribar a entendre o vostè me l'està explicant malament.

Jo li torno a repetir. Hi ha un conveni entre el Comú d'Ordino i el Govern d'Andorra. El Comú d'Ordino té unes relacions amb una casa, que és Casa Ventura.

Per què es fa aquest conveni? Aquest conveni es fa per dos raons. La primera raó és per un eixamplament de la carretera general, i la segona raó és que el Comú d'Ordino vol construir un pàrquing i necessita un accés. En aquest accés ha de passar, com vostès bé ho diuen, a través d'una propietat de Patrimoni Nacional. Aquesta propietat de Patrimoni Nacional existeix una cessió. Aquesta cessió existeix entre dos corporacions: entre el Govern i el Comú. De cap de les maneres estem fent entre Casa Ventura i Govern. És l'única cosa que li he dit.

Nosaltres no hem ni permutat, ni cedit amb una casa particular, perquè això, com vostè bé ha dit, hauríem d'haver passat, o almenys posar una exclusió a nivell del conveni, resolutiva, que tinguéssim de passar l'alienabilitat davant d'aquesta Sala. I això ho conec perfectament.

El cas, i jo el que li contesto, és que és exclusivament entre dos administracions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si és entre dos administracions, per què caram ens ha parlat de Casa Ventura, fa una estona? Perquè aquesta casa és vostè que l'ha posat aquí davant de la paella. Jo no n'havia parlat d'aquesta casa, ni a la pregunta quan l'havia formulat el meu company. Per què n'ha parlat d'aquesta casa, si resulta que no hi és per res en aquests tractes, segons vostè?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Tot simplement perquè quan vostè fa l'eixamplament, i com molt bé han dit, aquest punt on eixamplament és exactament, que aquí ho diuen en la seva pregunta, que és el que va sortir al BOPA, entre exactament: carretera general 3 en el tram Hotel Casamanya-Casa Germans Armengol.

Si vostè mira el cadastre entre l'Hotel Casamanya i Casa Armengol hi ha un tros de terreny que és de Casa Ventura. Quan vostè fa l'eixampla de la carretera és un fet que Casa Ventura cedeix a Govern... perdoni...

El Sr. síndic general:

Si us plau. Si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

... Casa Ventura cedeix a Govern per poder eixamplar la carretera.

Això és el primer pas.

Qui fa les obres en aquest cas, el que em demanava el Sr. Esteve López? En aquest cas, a través del conveni les fa el propi comú per no haver de tornar d'una vegada per totes a treure un projecte, d'aquest projecte una licitació, d'aquesta licitació una adjudicació. Res més. És per això.

És per això que jo li parlo de Casa Ventura, perquè Casa Ventura també cedeix. I quina part cedeix? Doncs, el tros que toca a la carretera general, i que com li deia, aquesta cessió també permetrà tenir la continuïtat de la vorera entre Casa Armengol i Hotel Casamanya.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

El conveni que signa el Govern amb el Comú a l'octubre del 2003, em sembla que ha dit el Sr. ministre, s'hi preveu que les obres les farà el Comú?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La resposta és sí. Sí que ho preveu. En aquest conveni és explícit que les obres les farà el Comú.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre, jo li agrairé, si us plau, si és tant amable, de tornar-me a explicar la cosa perquè no l'entenc.

A veure, vostè ens diu que hi ha un conveni signat entre el Comú i el Govern, i que Casa Ventura no té res a veure. Llavors, expliqui'm, si us plau, com funciona aquest conveni? Què cedeix que? Què cedeix el Comú, què cedeix el Govern i què cedeix Casa Ventura, i què es permuta i què es canvia? Perquè jo la veritat al començament d'aquest Consell tenia molt poca idea, però és que ara estic completament desorientat.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, li explicaré o li tornaré a explicar, i perdoni si no m'he explicat bé.

A dins d'aquest conveni hi ha tres parts. Això sí que ho hem entès. D'un costat tenim el Comú d'Ordino, d'un altre costat tenim Casa Ventura, i d'un altre costat tenim el Govern d'Andorra. Molt bé.

Què diu aquest conveni? Que li passaré una còpia perquè així s'ho podrà llegir i veurà que queda del meu costat clarificat i clar.

Aquí es volen fer dos coses, dos obres en una.

Una és la intenció de Govern d'eixamplar la carretera general 3: Hotel Casamanya-Casa Armengol. Primer punt.

Segon punt. El Comú té una altra intenció que és la construcció d'un pàrquing i d'un vial. Per on passa aquest vial? Part d'aquest vial passa tocant Casa Ventura, i part d'aquest vial passa tocant Patrimoni Nacional.

Què diu el Conveni? Primerament, per obrir la carretera general què hem de fer per eixamplar-la? Patrimoni Nacional ha de cedir al propi Govern perquè pugui eixamplar. Primer punt.

Segon punt. Comú té una relació entre Comú i Casa Ventura per una cessió de terreny. Molt bé. Queda un veí que és Patrimoni Nacional, i és el Govern. I per cedir, Govern deixa una franja de terreny, i el Comú reverteix al Govern una altra franja de terreny.

Què vol dir? Vol dir, i li torno a repetir, en cap cas Govern té cap relació amb Casa Ventura, a part de l'eixamplament de la carretera general 3, no del vial d'accés al pàrquing.

Ja li dic, li donaré el conveni, i estic a la seva disposició per explicar-los-hi tot el que vostès em demanen. És un problema que és un conveni, dos obres en el mateix indret, amb dos corporacions i un privat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passarem, doncs, a la pregunta següent.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Areny Sánchez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa al Conveni d'educació amb el Regne d'Espanya.

Fou registrada amb el número 861-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

En absència de la Sra. Olga Areny, exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En data 22 de desembre de 2003...

El Sr. síndic general:

Si us plau. Si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

Si no interessa a tothom la puc fer un altre dia, no hi ha problema, no tinc cap inconvenient, total...

El Sr. síndic general:

Si us plau, endavant Sr. Casals

El Sr. Francesc Casals:

En data 22 de desembre de 2003, el Govern va signar un nou conveni d'educació amb el Govern del Regne d'Espanya, posant fi així, a l'anterior. Aquest nou text va entrar a tràmit parlamentari en ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 11/2004, de 18 de març.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en temps i forma, va presentar una esmena a la totalitat del text.

Poc després, el Govern procedia a retirar el conveni de la tramitació parlamentària, cosa que va merèixer una pregunta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la sessió del dia 28 de juny passat.

A hores d'ara, tot just iniciat el curs escolar, cal constatar que ja s'ha procedit al tancament de l'escola espanyola del Pas de la Casa.

Vist el pla que es recull en l'annex I del conveni, aquesta política de reducció de centres d'ensenyament espanyol continuarà en els propers cursos escolars.

En base a l'exposat, pregunto:

Si és la voluntat del Govern continuar en la direcció de tancament de centres que marca el conveni que va signar?

Si és així, durant quant de temps pretén, el Govern, continuar l'aplicació d'un text que no respon a la seva orientació, sense portar-lo a ratificació del Consell General o en tot cas perquè sigui rebutjat?

I si no és així, què ha fet el Govern per a retornar a la situació anterior o a una altra situació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, amb la formulació de la pregunta, vostè diu que si és la voluntat del Govern de continuar en la direcció de tancament de centres que marca el conveni. Doncs, tal com està formulada, semblaria que és el Govern que està tancant els centres. Quan en realitat és el Govern espanyol, que en base a la seva política educativa aquí al Principat, és el que està efectuant el tancament.

El que sí vam fer, doncs, amb la reunió que vam tenir el mes de juliol passat amb la meva homòloga la ministra San Segundo, en base al canvi polític que hi va haver a Espanya, el que vam mirar és de veure si hi havia l'eventualitat de fer algun tipus de modificació en el conveni, i d'intentar, doncs, gràcies també, a algunes propostes que van sortir del vostre grup parlamentari, com de diferents postures que havien fet des del principi de les negociacions amb els espanyols, intentar, doncs, veure si alguns d'aquests interessos andorrans podien estar satisfets amb algun tipus de modificació.

I el fet està que dins d'aquesta nova reunió, vam aconseguir tota una sèrie d'avencos, però el que fa referència al tancament de centres, sí que explícitament vam comunicar a la ministra espanyola, doncs, si hi havia possibilitat que hi hagués alguna modificació amb aquesta política de tancament de centres.

I això ho vam fer. Això vam fer-ho, i malauradament, doncs, el posicionament espanyol va ser el mateix, malgrat el canvi polític que hi va haver. L'argumentació és que per dur a terme una política educativa, i sobretot per assegurar la qualitat educativa espanyola aquí a Andorra, la part espanyola argumentava el fet que era necessari aquest tancament de centres per agafar i per poder optimitzar els seus recursos, tant econòmics com també recursos pedagògics.

I és el que es va fer. Malgrat això, sí que el que fa referència a l'annex I, en el qual com vostè ha dit, es contempla el tancament de centres, sí que es va poder aconseguir una modificació. I aquesta modificació també era la possibilitat d'obrir nous centres si aquesta tendència de baixes de matriculació, en un futur hi pogués haver un increment de places. I per tant, eventualment, doncs, que no quedava explicitat en el conveni anterior, doncs, sí que a l'annex, en aquest nou annex permetia, doncs, aquesta modificació.

I això és el que es va fer. Però malauradament no vam poder aconseguir un canvi en la política de tancament de centres. Això per un costat.

Referent a quan ens diu que el Govern no presenta aquest text davant del Consell? Doncs, és veritat, ja ens agradaria ser més àgils, i poder-lo presentar a tramitació parlamentària. Entenc que malgrat que el conveni estigui en vigor des de la seva signatura, és responsabilitat nostra poder-lo portar aquí al Consell General, doncs, perquè el Consell General el pugui ratificar, o si més no, pugui fer les esmenes corresponents.

El fet està que no podem fer-ho. No podem fer-ho perquè malgrat que hi van haver dues reunions, una

de caràcter polític, en la qual es van prendre una sèrie d'acords, una després a posteriori de caràcter més tècnic, en la qual, doncs, acords polítics es van acabar de tancar mitjançant, doncs, aquesta reunió tècnica, sí que aquests acords malgrat estiguin presos i s'han fet públics, falta encara un document que formalitzi aquests acords per part del Govern espanyol i que per tant, ens pugui autoritzar a presentar davant del Consell aquesta modificació.

El fet està que aquestes reunions es van fer a finals de juliol, entremig hi han hagut les vacances d'agost, i la veritat és que el curs parlamentari tot just acaba de començar a Espanya, i bé, doncs, el que sí que em comprometo a fer és totes les gestions oportunes per forçar que la part espanyola agilitzi aquesta tramitació, i ens puguin portar aquest document que formalitza aquests canvis, i per tant poder-lo presentar a tràmit parlamentari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, que vostès no tanquen els centres, que és el Regne d'Espanya ja ho sé. Però els convenis són dos a signar-los, i si vostè no està d'acord amb aquell conveni no el signa.

Per tant, jo entenc que el Govern d'Andorra el que va signar allà, hi està d'acord, i per tant estava d'acord en què es tanquessin centres escolars espanyols, sinó no l'hauria signat, suposo.

La resta de la pregunta, bé, jo ja vull entendre que hi ha les vacances escolars, o el que vulgui, el que passa és que ja és el segon conveni d'educació que entra en vigor, i en aquesta Sala no n'hem vist cap.

I com que hi cap la possibilitat legal que sigui tant acceptat com rebutjat pel Consell, jo penso que ens hauríem de donar una mica de pressa. Si es donés el cas que fos rebutjat pel Consell, l'hauríem estat aplicant, i hauríem de fer-nos enrera per segona vegada.

Una mica em fa la sensació que... val que aquesta vegada hi havia el juliol i l'agost, però tantes vegades tenim la impressió que quan es porta una cosa a ratificació del Consell General, com que ja la doneu per feta, no us doneu cap pressa, però això no lliga gaire amb la feina que tenim aquí, no hi venim a passar només la tarda, si m'explico.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre d'educació.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

És veritat que aquest conveni es va signar per part andorrana, i el que sí que vam acceptar és la globalitat del conveni. És veritat que hi ha una sèrie de punts que no hi estàvem d'acord, i que vam intentar que hi haguessin modificacions. Una d'elles és el tancament de centres en aquell moment. Públicament també ho hem fet, com també en el seu moment no hi havia l'obligatorietat del català en el batxillerat, doncs, malgrat reconèixer públicament que no havíem assolit el 100% del que volíem en aquelles negociacions, sí que en la seva globalitat vam estar satisfets amb el conveni. El mateix passa amb el tancament de centres. Ens hagués agradat un altre tipus de política, però si mirem la globalitat del conveni, creiem que és un bon conveni, per això el vam signar.

I referent al fet de la tramitació parlamentària. Puc entendre que tingueu aquesta impressió que, doncs, no som prou diligents, El que li puc assegurar és que, doncs, són factors que no depenen de nosaltres. El que sí ens esforcem és que la part espanyola ens porti al més ràpidament aquest document, el puguem formalitzar i, per tant, es pugui fer la tramitació parlamentària corresponent a aquest conveni.

Li puc assegurar, doncs, que farem tot el possible, i també, si hi ha algun document escrit en el qual, doncs, veieu que hi ha una demanda expressa per part del Govern andorrà, en la qual es demana que agilitzin aquest tràmit, també li'n faré còpia perquè vegi que per part andorrana no som passius en aquest tema.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé, durant la reunió que hi va haver durant el mes de juny o juliol, hi hauria un acord per part espanyola de modificació de l'annex I en el qual s'afegiria una part d'obertura al que actualment només és tancament de centres. Si ho he entès bé.

Llavors no entenc com no hi pot haver o no s'ha contestat, també si ho he entès bé, la modificació dins de l'articulat. Perquè difícilment, si únicament es modifica l'annex i es manté concretament un punt que hi ha dins de l'articulat -no recordo ara si és a l'article 2, 3 o 5, potser- és el que permet la no acceptació d'alumnes per manca d'espai. Tal com estan les coses ara, difícilment es podran acceptar.

És a dir, si es va tancant i després no hi ha una evolució molt clara per l'obertura, aplicant la clàusula aquesta de no acceptació de més alumnes per manca d'espai, ens limitarem sempre a uns mínims. I això pot portar problemes a tot el demés.

Bé, per altra banda... primer m'agradaria saber si ho he entès bé. Si realment és així?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el que vostè argumenta una mica és el fet que si hi ha un criteri de selecció, i per tant, doncs, continua vigent en el conveni, com és que si es manté aquest redactat, com es pot preveure una eventualitat de creixement de centres.

El fet està en què és veritat que hi ha un criteri de selecció, però no hem de perdre de vista que aquest conveni ens assegura un servei d'educació pública per part d'Espanya. El fet està en què aquesta regulació per les matriculacions és un criteri que també està establert, doncs, o que tots els centres educatius públics espanyols tenen en vigor. És a dir, no hi ha cap tipus de modificació.

Per tant, és veritat que ens podem trobar en què en algun centre, si hi ha una demanda superior a l'oferta de places de matriculació, sí que es poden posar en marxa una sèrie de mecanismes per seleccionar les persones que es vulguin inscriure.

Però són uns criteris, doncs, que torno a repetir, són els mateixos que estan aplicats a Espanya.

El fet està, però, que si mai es portés a terme aquesta regulació, no obstant, sí que aquests alumnes, doncs, poden anar a altres centres existents al Principat.

I per tant, malgrat l'inconvenient que pugui suposar per a les famílies, d'alguna manera, el sistema públic espanyol dona garantia de poder donar cobertura educativa a aquests alumnes en d'altres centres.

El fet està, si podem arribar a un supòsit en el qual, doncs, malgrat que tots els centres que puguin haver-hi al Principat, continuen sent insuficients,

perquè el nombre de matriculació és superior. Si això fos el cas, li torno a repetir, doncs, l'annex I permet la creació de nous centres si aquesta eventualitat es dugués a terme.

La veritat és que a hores d'ara la realitat, malauradament, la realitat d'aquest sistema educatiu és que el nombre de matriculacions va a la baixa. I esperem que en un futur aquesta tendència, doncs, canviï. I si mai això canviés, doncs, evidentment, a través de la comissió mixta sortiria una proposta i que se sotmetria al Govern espanyol, evidentment hi ha la possibilitat de fer nous centres, de construir nous centres educatius espanyols aquí a Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals havíeu demanat la paraula?
Sí?

Sr. Francesc Casals i després Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Són les condicions del centre d'ensenyament espanyol les mateixes que a la resta de centres a Espanya i fora d'Espanya? D'una banda estem a Andorra, un sistema educatiu que està aquí, escola pública. Jo, la meua repregunta seria si aquests criteris de selecció que permetem a l'escola espanyola amb aquest conveni, dels quals ja ens vam queixar en el seu dia, els hi permetem a l'escola francesa o a l'escola andorrana, o com a tal si les escoles públiques tenen l'obligació d'escolaritzar a tothom qui es presenti?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

El conveni educatiu amb Espanya obliga als centres espanyols a agafar, doncs, tots els alumnes que es presentin. El que sí que és veritat, és que si hi ha una sèrie de criteris de selecció en aquell centre en concret, si hi ha un nombre insuficient de places per totes les matriculacions que es presenten, sí que en base a uns criteris objectius, -com pot ser el fet que hi hagi algun familiar que ja estigui escolaritzat, algun germà, per criteris de proximitat, no li sabria detallar, però estan molt ben detallats en el conveni- aquests criteris que també regulen el sistema educatiu espanyol a Espanya, doncs, també són d'aplicació aquí.

El que entenc és que el sistema públic espanyol, doncs, posa les mateixes condicions que les que es regulen a Espanya. El que no farà, doncs, és una especificat concreta per a Andorra. El que entenc que hem de demanar és que el mateix criteri d'escola pública que es fa a Espanya sigui el mateix aquí a Andorra. I això ho hem aconseguit amb aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Primer havia demanat la paraula el Sr. Dallerès...

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic, però és igual, és en la mateixa direcció. Discrepo totalment de la intervenció que ha fet el Sr. ministre.

És a dir, l'educació pública, en aquest cas, contràriament al que existia amb el conveni que hi havia fins ara, introdueix una selecció possible, i això de dir que és exactament tal com funciona a Espanya, sí, però a Espanya hi ha l'obligació de donar obertura a un altre centre. Aquí els centres s'estan tancant.

I llavors, el problema de l'annex I, és que preveu un tancament de centres, ja. Aquest any ha sigut a Canillo i al Pas de la Casa. De fet a Canillo ja estava tancat. L'any vinent serà la Massana i Ordino, i hi ha una programació.

Vostè diu que és igual que el d'Espanya. A Espanya, únicament el Govern espanyol finança els centres. Aquí estem en un sistema completament diferent. És a dir, el Govern Andorrà participa al finançament dels centres, i fins ara hi havia un sistema que estava, i que era el mateix per a tothom, on no hi podia haver selecció. I això es modifica. Es modifica en aquesta part. En contrapartida el Govern d'Andorra, -i això el conveni ho especifica molt bé-, continua finançant el mateix que finançava. No solament això, sinó que, a més a més, preveu cedir un terreny en un lloc molt específic. I per què no l'escola andorrana o per què no un altre?

És a dir, jo li torno a posar la pregunta que de fet ha posat el Sr. Casals. Es trenca amb l'estructura que hi havia fins ara amb aquest conveni dins de l'estructura educativa andorrana? Sí o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

El fet està que quan es negocia amb Espanya el tancament de centres, doncs, la part espanyola coneix perfectament la realitat educativa del seu sistema aquí a Andorra, i veu que any rera any hi ha una davallada de matriculacions. I el que fa, doncs, és optimitzar els recursos que hi ha aquí a Andorra.

Doncs, difícilment, malgrat que sí que és veritat que la part andorrana hi contribueix financerament, doncs, amb el sistema públic, doncs, malgrat aquesta realitat, i malgrat, doncs, també pot exercir una certa pressió el Govern andorrà, sí que és veritat que les competències per a les obertures i als tancaments de centres del sistema públic espanyol, depenen únicament i exclusivament de la part espanyola.

I malgrat, doncs, les pressions que es puguin fer, -i li puc assegurar que s'han efectuat-, la part espanyola, doncs, ha tingut una postura inamovible.

El fet està, però, -a mi no em pot entrar al cap-, doncs, que el sistema públic espanyol no pugui satisfer totes les demandes de matriculacions que pugui tenir. La veritat és que té prou espais per satisfer totes les demandes de matriculacions. I per tant, aquests criteris de selecció, -que li torno a dir- són criteris per centres, doncs, en què hi ha obligació per part espanyola d'agafar tots els alumnes que estiguin en escolaritat obligatòria, doncs, no m'entra pel cap que avui, en data d'avui hi pugui haver algun alumne que no pugui integrar-se al sistema educatiu espanyol. No, perquè hi ha places suficients. El que hem de fer és modificar aquesta tendència, i intentar que el sistema públic espanyol, doncs, malgrat aquesta mala reputació, doncs, que públicament s'ha fet pública, el que hem de fer són tots els esforços, doncs, perquè el sistema públic espanyol pugui créixer en qualitat educativa. Hi ha compromís per part del Govern, compromís que tampoc no està ratificat en aquest conveni, d'ajudar a la part espanyola, doncs, perquè el seu sistema públic pugui donar la màxima qualitat educativa. I el que hem de fer i esperar, és que en un futur, i gràcies a aquest conveni, es pugui preveure l'obertura de nous centres, doncs perquè no es podran satisfer les demandes de matriculacions, doncs, que arribaran.

Però bé, això és un cas hipotètic que avui dia no succeeix.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A mi, la veritat és que em sorprèn, Sr. ministre, em sorprèn que sigueu tan comprensiu.

Jo els problemes del sistema espanyol ja els entenc i els hem entès tots. Però que sigueu tan comprensiu fins al punt que el Govern ha signat -repeteix- un conveni, el qual si l'ha signat hi està d'acord, on s'admeten uns certs criteris de selecció al sistema espanyol, i enlloc de comparar-lo amb la resta del sistema andorrà, sou comprensiu i enteneu els seus problemes, però la resta, el sistema andorrà, l'escola francesa o l'escola andorrana, no li permetem -repeteix-, ja no farà cap més pregunta en aquest sentit- però no li permetem com a escola pública, perquè tothom que tingui menys de 16 anys s'ha d'escolaritzar. Dieu que ara no es dona el cas, però si ho heu signat és que heu previst que es podia donar.

Jo per tant, la meua última pregunta és en base a quin criteri, -dels 3 sistemes que hi ha ara a Andorra-, fem aquesta diferència amb un d'ells. Si volem que sigui escola pública, i participant com ha dit el meu company, Josep Dallerès, amb el finançament, després sinó les condicions són unes altres.

Però, com podem permetre que a l'escola pública hi hagi, doncs, diferents continguts de conveni i diferent tracte, i aquest és essencial, tenint en compte que tenim l'escolarització obligatòria. Per tant, hi ha dos sistemes que estan obligats a escolaritzar, i el tercer, si pot sí, i sinó no.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que aquests criteris són uns criteris objectius, i que, doncs, d'alguna manera intenten pal·liar casos que havien succeït en el passat quan s'havia negat la matriculació d'algun alumne en un centre educatiu espanyol. Això havia passat. I el que s'ha de fer és intentar que això no torni a succeir, i que hi hagi uns criteris objectius.

Nosaltres, personalment, a l'escola andorrana, en la qual donem aquesta possibilitat que els alumnes... millor dit, estem en l'obligació -i així ho fem- de donar l'escolaritat a tots els alumnes que estiguin en edat d'escolaritat pública, malgrat que donem resposta a aquesta obligació, sí que tenim uns criteris que quan una persona es vol inscriure en un centre,

doncs, que per problemes de saturació -un tema que també existeix- que tinguem al nostre centre, doncs, el que fem és un reglament que d'alguna manera intenta regular les noves matriculacions. I això ho fem. Ens trobem amb centres que malauradament no podem donar resposta a totes les demandes de matriculació, i el que han de fer aquestes famílies, malauradament i malgrat tot l'inconvenient que això suposa, han d'anar a inscriure o a matricular els seus fills, doncs, en d'altres centres que potser per proximitat no els hi va gaire bé.

Però d'alguna manera, el sistema públic andorrà està donant resposta. Jo entenc que el sistema públic espanyol també en donarà amb aquesta conveni.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Perdoni, Sr. ministre, hi ha una cosa de matemàtica que no he entès. Vostè, com diuen els companys del Partit Socialdemòcrata, dieu que hi ha un criteri de selecció a nivell del Govern espanyol. I a posteriori firmeu un annex en el qual dieu que si és necessari hi haura centres suplementaris.

És clar, si el criteri de selecció del Govern espanyol és de reduir matrícules, difícilment augmentarem els centres. I com deien els companys, si nosaltres des d'Andorra financem un sistema públic espanyol, del qual gran part d'aquest sistema públic espanyol és un sistema semi-privat i confessional, jo continuo no entenent. Jo, que els sistemes semi-privats limitin les entrades, els entenc, però pels sistemes públics no ho entenc.

És a dir, difícilment si limiten les matrícules poden augmentar el nombre de centres. És a dir, penso igual que els companys que difícilment aquest annex serveix d'alguna cosa.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè afirma que la política espanyola és de reduir matrícules. Jo no penso això. El que fa, doncs, el sistema públic espanyol, és intentar guanyar en qualitat educativa.

Vostè parla de reducció de matrícules. No, el que sí es fan és una sèrie de criteris, que hem dit de selecció, potser, el terme exacte seria d'admissió. Uns criteris, doncs, que existeixen a Espanya i que s'estan aplicant a tots els centres. Però no es tracta de voler reduir matrícules. No. Senzillament és d'agafar, i si ens trobem en una eventualitat que en un centre escolar hi ha una demanda superior a les places disponibles, doncs, hi ha uns criteris objectius que allà estan explicats en el conveni.

I això és el que s'ha de fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Repregunta sobre el mateix tema. Sr. síndic, si em permeten els companys.

El Sr. síndic general:

Sí.

El Sr. Patrick García:

A veure, jo l'únic que li vull dir, Sr. ministre, és que vostè el primer any, hi ha una sèrie de gent que se'n va al sistema espanyol i pels criteris de selecció aquests famosos, són rebutjats pel sistema espanyol. El segon any passa exactament el mateix. Aquest conveni preveu que el ministeri d'educació andorrà pressioni al Govern espanyol perquè aquests criteris no siguin els correctes.

Perquè, és clar, és molt fàcil dir que nosaltres no podem arribar a intervenir, però és clar, si el sistema espanyol va reduint i va reduint, i amb aquests famosos criteris de selecció, tal com ha dit el company Josep Dallerès, a Espanya tenen la sort que poden enviar la gent a altres centres. Aquí, altres centres són d'altres sistemes educatius que han d'absorbir aquesta gent que no vol el sistema educatiu espanyol.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

No hi ha un articulats concret que digui, doncs, que la part andorrana obliga a pressionar la part espanyola, però sí que hi ha un compromís per part espanyola de continuar amb un sistema públic gratuït a Andorra, i per tant, aquest compromís, si mai no es compleix, la part andorrana sempre podrà denunciar el fet que no es respecta un dels pactes d'aquest conveni.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Potser una última repregunta.

Sr. Josep Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no em permetré pas parlar del nivell del sistema educatiu espanyol, que crec que és prou bo. Una altra cosa és la política educativa que s'ha estat portant a Andorra els últims 10 anys, que he criticat públicament. Que ho he dit allà on havia de ser, i que porta cap a una limitació de centres, i anar cap a un elitisme dins de la selecció.

El que em sap greu és que sigui el ministre d'Andorra que defensi aquest punt. Perquè aquí no he sentit defensar... l'he sentit sortir en defensa d'aquesta política educativa espanyola, però m'hagués agradat sentir, per exemple, que efectivament dins del conveni es diu que es manté el sistema públic gratuït; a mi m'hagués agradat sentir dir amb moltes limitacions en comparació amb els altres, però ja deixo el tema aquest.

És a dir, dins d'aquest conveni s'inclou -cosa que no hi havia amb l'anterior- a més a més, els sistemes congregacionals. Que aquests estan finançats totalment al 100%, pràcticament, des d'aquesta casa, i resulta que hi posem aquí aquests mateixos criteris. El que implica una modificació completa de l'estructura educativa andorrana, de tot el sistema educatiu andorrà, dins del seu funcionament. Dic, s'ha tingut en compte, que hi pot haver, evidentment, no per part de l'escola andorrana que li tocarà assumir i créixer a un ritme possiblement molt més gran, molt més ràpid del que ja estava programat en un cert moment.

Però què passa si l'altre sistema que està funcionant, el sistema francès, demana el mateix? Suposo que se l'hi haurà d'acceptar. S'ha pres consciència del que pot portar això si s'apliquem les mateixes limitacions que amb el conveni espanyol?

El Sr. síndic general:

Sí, sense entrar en un debat global de l'educació, tot i que el tema sigui molt important, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, és veritat. És una mica el que volia dir, Sr. síndic. Estem fent el debat anticipat, si voleu, del conveni, que arribarà en aquesta Sala. I ja se'n va fer un, en el moment que vam retirar l'anterior o que vam dir que no el presentaríem aquí.

Però, no obstant això, jo agraeixo les intervencions de tots vostès, perquè tot això ens serveix perquè l'altra part que s'assenta a la taula amb nosaltres, en aquests moments Espanya, sàpigui que el Consell General i molt concretament els consellers socialdemòcrates, tenen aquesta preocupació, i ens ajuda que vostès la tinguin, potser més aguditzada que nosaltres des de l'oposició, que nosaltres des de la responsabilitat.

Però és bo que sigui així, perquè de la mateixa manera que el canvi de Govern a Espanya ha permès una millora substancial del conveni inicial en el qual no hi havia alternativa per a ells. Perquè vostè sap Sr. Dallerès, i n'havia parlat, que l'inici de la postura espanyola era molt més difícil, anava molt més enllà. Anava més enllà a replantejar, fins i tot, la seva presència aquí, en alguns moments. I això es va reconduir. Si ara poden tornar a reconduir alguna cosa encara, gràcies a les intervencions de vostès, i també del Sr. Patrick García, els hi agraeixo. Però el debat aquest també el farem, i el Sr. síndic té raó, en el moment que debatrem el conveni.

El que passa, és que la qüestió és... vostè ha dit que amb la política dels últims 10 anys no hi està d'acord. Lògicament, però és la que hem fet nosaltres, i jo sí que hi estic d'acord, és clar. És la que hem fet el Govern, -em sembla que ha dit això-, la política educativa de 10 anys, si no ho he sentit malament. Disculpi'm si no.

Ja he dit, és així... l'espanyola... val d'acord.

Doncs rectifico. La qüestió és la coexistència dels 3 sistemes. Hi ha hagut sempre transvasaments. Em sembla que és difícil que cap ministre d'Andorra no s'hagi trobat amb problemes al congregacional, també en algun moment, per saturació, i s'ha hagut de resoldre com s'ha pogut. I vostè ho sap també.

I a veure, això representa una cosa. Representa una proliferació de centres dispersos, que des de la creació de l'escola andorrana, sortosament, encara s'ha dispersat més, per força, perquè no hi havia espais per a tothom. Això és una decisió que l'assumeix el Govern, i em sembla que -repeteix- és

bo que s'hagi fet aquest primer pre-debat, perquè després puguem continuar parlant amb el Govern espanyol; entre altres, per la qualitat de l'ensenyament. El que no s'ha aconseguit encara, és que els contractes de mestres no siguin de 6 anys. Això ho sabem nosaltres i ho tenim igual de clar, i ho compartim que una gran diferència, no ja de qualitat sinó de vocació entre Espanya i França, és que els espanyols vénen aquí per 6 anys, i no és el mateix saber que estàs en un lloc 6 anys, que saber, com a l'escola francesa, i naturalment a l'andorrana, que els mestres i mestres francesos, andorrans fins i tot, es queden tota la seva vida, si volen, al seu país a exercir.

Això és el que hauríem d'intentar assolir també a Madrid, i el ministre s'hi esforça, i tindrà tot el suport, segur de tots nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passaríem, doncs, a la pregunta següent.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a la programació estival d'Andorra Televisió.

Fou registrada amb el número 862-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Després d'haver efectuat un seguiment de la programació d'Andorra Televisió durant els mesos d'agost i setembre, pregunto:

- 1.- Considera normal el Govern que es difonguin fins a 4 vegades per setmana determinats programes d'Andorra Televisió?
- 2.- Creu que respon aquesta circumstància als criteris de qualitat exigibles als mitjans públics de comunicació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo pràcticament, repetiré l'informe que m'ha enviat el Sr. director de la televisió, perquè jo no ho he seguit suficientment com per saber quantes vegades hi han hagut repeticions. El que són criteris molt tècnics, no altra cosa.

Diu el Sr. Castellet, que és una pràctica habitual de la programació d'estiu de les televisions, de totes les televisions. Amb això, ja, s'optimitzen els recursos, ens permet les vacances més fàcilment, s'estalvia a l'hora d'invertir en compra de més documentals, en unes èpoques que no són les de màxima audiència, com tots sabem.

La gent no està aquí o no tenen... o no estan tant per la televisió, potser. I llavors la producció i la realització, càmeres i tot, hi ha uns estalvis i tothom ho fa.

Això és general, per exemple. I això sí, en tot cas, el 3 de setembre del 2004 es va trametre una carta al Consell de l'Audiovisual d'Andorra, i va contestar a la direcció dient que la valoració de la programació d'estiu de la televisió andorrana per part del Consell de l'Audiovisual, deia que valoren positivament la inclusió dins de la programació d'estiu de programes d'arxiu i l'ús de multidifusió.

Es veu que és una pràctica. Bé, ja ho hem vist que és una pràctica a tot arreu. Aquest estiu es preveia una multidifusió de tres programes per setmana. Una més del que es feia aquests darrers anys. No és una novetat, és habitual que cada programa de la televisió andorrana es repeteixi una vegada. Això és bo i és habitual, i és bo, perquè competeix amb les estrangeres. Per tant, hi han d'haver més possibilitats perquè es pugui veure.

No hi han hagut queixes fins ara sobre això, com vostè sap.

I una de les properes televisions de petit tamany, com és City Televisió, però que té abast a Barcelona repeteix un programa dues vegades, un altre programa tres, i un altre cinc vegades cada dia. I potser els seus pressupostos són més alts que els d'aquí, de bastant.

Ara bé, potser es refereix en el fet que durant les dos primeres setmanes de setembre, li va xocar, potser sí que li podia xocar, -no a l'agost sinó al setembre-, que es van difondre per error, -això sí que ho precisa el Sr. director-, uns programes en lloc d'uns altres. Això potser va fer més estranya la repetició. Hi va haver un error humà en el servei de continuïtat de la televisió, -que són els que busquen la cinta i posen el que toca-, i es va confondre el programa "Rutes la descoberta del món" amb el documental sobre temes

variats. I en lloc de difondre tres episodis per setmana de cada tema com estava previst, es van difondre 6 episodis del mateix programa per setmana, però de diferent contingut, diferents programes.

La qualitat no es pot mesurar amb això, però jo sí que li puc dir personalment com a espectador de la televisió, que la repetició de programes de fa 5 o 6 anys, sí que ens aporta una mica d'angoixa, perquè veiem que tots tenim la barba més granada avui dia que llavors, i ens veiem diferents i veiem debats que potser ja no recordàvem. Aquella part és prou bona. Ens hem de situar al temps. Potser a vegades està ben clar quan repeteixen i posen la data que era. I és veritat que és així. No és dolent, i inclús hi ha gent que aprofita per gravar-se'ls, etc., suposo, no?

Però en fi, a mi em sembla que el que s'ha fet no és més que el que es fa en llocs similars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer, que això és el que es fa a tot arreu, ens ho podien fer creure fa 20 anys quan rebíem un canal francès i l'altre espanyol.

Avui en rebem 500 i tots viatgem, i això no és veritat.

Jo quan parlo, el que us dic a la pregunta és exactament el que dic aquí: dilluns, dimarts, dimecres, dijous, i moltes vegades divendres, no un programa d'arxiu, un programa qualsevol, els dibuixos animats... no Forné, sí...

A veure, és que la pregunta pot semblar una mica així superficial, però al meu entendre no n'és. I encara n'és menys, perquè la Televisió Andorrana la segueixo no només agost i setembre, sinó tot l'any, i cada vegada més m'estic adonant que els continguts dels programes milloren, i milloren de manera substancial. Per tant, hi ha el 99% del personal de la televisió que fa la seva feina ben feta, però llavors hi ha algú que programa d'alguna manera, que sí volgués fer una política voluntària de reeducació de l'audiència, no ho faria millor.

Si volem que els nens, per exemple, s'acostumin a sentir el català i a parlar el català a través de la nostra televisió, que el dilluns al matí, el dilluns a la tarda, el dimarts al matí, el dimarts a la tarda, vegin el mateix episodi repetit, no crec que sigui el millor sistema. No crec que sigui el millor sistema.

No és veritat, i el Sr. Castellet pot dir el que li sembli, més ben dit, no pot dir gaire res més per justificar-se. No és veritat que tots rebem a casa televisions de tot arreu del món, que tots els dies de la setmana repeteixen el mateix programa. No és cert. I a vegades programes per a tots, potser els de menys interès, però és clar això ja és molt subjectiu.

Jo la pregunta l'he fet pel que us deia, perquè em sap molt greu que els mitjans públics de comunicació d'Andorra, la tele concretament, en un moment, que justament, també s'ha de reconèixer que algú ha fet l'esforç de contractar la gent que sap treballar, i que la programació no té moltes vegades res a envejar del que ens ve de fora. Els continguts -us ho dic tal com ho penso-, doncs, repeteixo que algú hi ha de ser forçosament, la direcció de l'entitat i per tant la incompetència, es carregui tota aquesta feina fent una política, li dic, semblaria, de veritat, si algun dia li maneu de reduir l'audiència, la manera és aquesta, i no és una altra. Perquè la persona que segueix la televisió, bé, canviarà de canal, i acabarà no tornant-hi. I és una llàstima. Que es vulgui emetre a totes les hores del dia, doncs, mireu, com ja fan en d'altres moments de l'any comprar pel·lícules o el que convingui. Però de veritat que és llastimós.

Ja veig aquí que gairebé ningú deu seguir la televisió a l'estiu, i ben fet que feu, però jo sí. I a més a més forma part de les competències de la comissió legislativa que presideixo, preciso, que la pregunta tampoc és gratuïta, i per tant, ja introdueixo directament, si m'ho permeteu la repregunta, és saber, si malgrat l'informe de la direcció, que he titllat d'incompetent i ho torno a fer, perquè això no és veritat, repeteixo, doncs, demano al Govern si pensa prendre alguna mesura perquè això, ni que sigui a l'estiu, no es doni aquesta ridícula imatge dels mitjans públics de comunicació a Andorra.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, jo la paraula ridícula imatge és la seva afirmació. No la comparteixo en absolut.

És ben difícil que el 90% de la gent de la televisió faci bé la feina, i per un 10% que vostè diu que no es fa bé, sigui ridícula la imatge. Em sembla que és molt complicat això.

Quan he dit que ho fan tots, és veritat, rectifico. La televisió francesa, la televisió espanyola estatal, i fins i tot la catalana, però menys, no ho fan de repetir. Podem comparar pressupostos. Però RTV de Barcelona té un pressupost tres vegades el de

l'andorrana i repeteix més que l'andorrana. Estem parlant de televisions equivalents, no estem parlant de les grans televisions, segur. Però malgrat això, la *Skies News* i la *Skies Sport* em sembla que repeteixen, també.

Però jo he dit totes, i no és veritat. Rectifico, no són totes les que repeteixen contínuament programes, sinó les que no tenen els mitjans que tenen les grans.

Això és així.

Ara bé, incompetència, i vostè diu que pèrdua d'audiència, en fi, suposo que els hi agradaria als programadors de televisió, -que no és el director que programa-, els agradaria, doncs, poder enlloc de programar alguns dibuixos animats no gaire cars, doncs, programar els Simpsons cada dia. Perquè els Simpsons els repeteixen des de fa 10 anys, tornem a repetir capítols i la gent els mira, no solament els joves sinó gent jove, i més gran que jove.

Però hi ha preus. Hi ha una qüestió de preus aquí, que és molt diferent una cosa de l'altra. També s'ha de tenir en compte això. Es tracta dels mitjans que tenim. Nosaltres amb els mitjans que tenimestic d'acord amb vostè, i li agraeixo que ho digui, la programació global és bona, ha millorat molt. S'ha millorat perquè la qualitat humana que hi ha a la Televisió Andorrana és bona. Vostè atribueix que tot el que va malament és per culpa... diu que la direcció és incompetent. Hi ha tot un bloc de persones que estan -és la seva opinió- a la direcció que són programadors, i no solament el director. El director, no crec que sigui ell el que decideixi les graelles. Ja me n'informaré més i li explicaré, o li faré arribar la meua informació.

El que sí li puc dir, és que aquest error que va potser frustrar encara més la seva voluntat de seguir-ho, no s'hauria de reproduir. És clar que no. No sé si la resta és tant dramàtic com diu vostè. Jo no ho he constatat. Però és veritat, confesso que no l'he seguit tant com durant la resta de l'any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes

Cap repregunta?

Sí Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Tampoc ho voldria allargar molt perquè veig que igualment no ens entendrem.

Jo li estic fent aquestes preguntes i aquesta intervenció amb l'ànim exclusivament que algú es preocupi de millorar la imatge d'Andorra Televisió, que repeteixo, és deplorable. Perquè Andorra Televisió, des de que existeix, les hores que ha tingut buides les ha omplert amb programació video-clips, pel·lícules, o el què sigui, i no ho ha repetit contínuament, contínuament durant la setmana. Vol dir que hi ha maneres.

Que no és el director, doncs, bé no deu ni mirar la televisió o ja li agrada com funciona, i per tant si ja li agrada ja està bé.

La meua repregunta és la mateixa que abans, ja desesperat perquè veig que no... penseu fer alguna intervenció al ministre que li toqui perquè això es corregeixi? Per favor?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Perquè es corregeixi hauríem d'estar al 100% d'acord amb vostè, i si no hi estem no tenim per què fer-ho.

És clar, si vostè se'ls aquí podria fer-ho, però no li toca. Li toca al que està a la televisió per fer-ho.

Però hi ha una cosa que també li vull dir, si vostè diu que la imatge de la televisió, actualment, és deplorable, això és el que menys comparteixo.

Per què? Entre altres coses perquè s'ha de tenir en compte l'augment de programació. I tinc alguna dada: l'any 96 va començar amb 7 hores 30 setmanals; l'any 2004 estem a 168 hores setmanals, de les quals 107 són de producció pròpia. Per tant les repeticions no són una part, deuen ser aquestes però n'hi ha d'altres.

És clar, s'ha augmentat un 2100% en hores d'emissió, i un 1300% en producció pròpia.

Deplorable no ho deu ser tant, perquè per poder fer això amb un equip humà no gaire més gran que el tercer any o el quart any, -i això es pot comprovar també-, em sembla que no hi ha tant... en fi, vostè té tot el dret d'opinar de què és deplorable. Jo no comparteixo gens aquesta opinió, al contrari. I em sembla que el dia que tinguem un sistema automàtic de seguiment, com tenen en altres televisions, que val diners i que no sé si ho podrem fer, sabrem realment l'audiència. Ara tampoc podem saber-ho si no és amb enquestes, que de tant en tant en fem algunes, i cada vegada que les hem fet, hi ha una sèrie de programes de la televisió d'Andorra que són els primers en audiència del país.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Casals una altra repregunta?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, la imatge d'Andorra Televisió és deplorable, doncs, dic jo, quan repeteix cada matí aquells programes...

El Sr. cap de Govern:

Val, d'acord... entesos...

El Sr. Francesc Casals:

Em penso que també li he dit que justament em sabia greu això, perquè considerava que la programació havia millorat moltíssim.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, abans de passar a la pregunta següent faríem una suspensió d'uns 10 minuts.

(Són les 17.25 h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

(Són les 17.45 h)

Passaríem, doncs, a la pregunta següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a les quantitats pagades pels treballs de l'obra "connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la carretera general núm. 3 a la zona del Grau de la Sabata".

Fou registrada amb el número 863-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El BOPA número 56 de l'any 16, de data 1 de setembre de 2004, publicava una ampliació de contracte pels treballs de redacció del projecte de connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la carretera general núm. 3 a la zona del Grau de la Sabata, per un import de 202.109,22 euros. La contractació d'aquest treball va acordar-la el Govern, en data 18 de febrer de 2000, pel procediment de contractació directa, i no va publicar-se al BOPA.

Una setmana després, el BOPA número 57 de l'any 16, de data 9 de setembre de 2004, publicava diferents ampliacions de contracte, entre les quals una pels treballs de supervisió, seguiment i control tècnics de la redacció del projecte de connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la carretera general núm. 3 a la zona del Grau de la Sabata, per un import de 45.756,94 euros. Uns mesos abans, el BOPA número 85 de l'any 15, de 3 de desembre de 2003, havia publicat una altra ampliació de contracte per la "regularització d'honoraris" pels treballs de seguiment, supervisió i control tècnics de la redacció del projecte de connexió soterrània esmentat per un import de 42.740,89 euros. La contractació d'aquest treball va acordar-la el Govern, en data 16 de febrer de 2000, pel procediment de contractació directa, i tampoc no es va publicar al BOPA.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

- 1.- Per quins imports inicials va adjudicar el Govern els treballs esmentats?
- 2.- Per quins motius el Govern no va fer publicar al BOPA les adjudicacions esmentades realitzades pel procediment de contractació directa?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A la primera pregunta, el 16 de febrer del 2000, l'import adjudicat a l'empresa INFRAES era de 316.432,87.

La revisió de les inspeccions tècniques Euroconsult-Eurogeotècnica de 16 de febrer del 2000 eren de 79.108,22 euros.

Per quins motius el govern no va publicar al BOPA les adjudicacions esmentades?

Li recordo que estàvem amb... que la nova llei de contractació no havia entrat en vigor. Entrà en vigor el dia 6 de març del 2001. I en aquell moment el 16 de febrer del 2000, els treballs de contractes d'assistència tècnica i assessoraments no calia que sortissin publicats al BOPA amb l'anterior llei.

És per aquesta raó que no ho vam publicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Això ho puc entendre fins a cert punt. El que passa és que una de les adjudicacions, -no tinc el BOPA aquí- que sí que es van publicar, feia referència justament a aquest BOPA del 16, dient que s'hi havien publicat, i quan un ho va a buscar no ho troba.

Per tant, aquí hi ha alguna cosa que no s'entén.

Per tant, la repregunta que faré, és per quin motiu s'indica la referència a un número del Butlletí Oficial, que si vostè deia que no era obligat en aquell moment de publicar-ho, me n'hauré d'assegurar, però en qualsevol cas donar una referència que després no és certa.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, si nosaltres fem referència a què s'havia publicat al BOPA, és com li he contestat. No s'havia publicat al BOPA. Diguéssim, les adjudicacions del 16 de febrer de l'any 2000 no s'havien publicat al BOPA. Si nosaltres vam fer una referència, és un error nostre o de transcripció sobre el BOPA. En aquell moment no es va publicar al BOPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap repregunta?

Passaríem, doncs, a la pregunta número 7.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a les pensions no contributives.

Fou registrada amb el número 864-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les informacions que ens van arribant a Renovació Democràtica, i la propera entrada a tràmit parlamentari de la nova Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social,

Preguntem al Govern d'Andorra:

Si sap quina quantitat de diners s'ha destinat des de la CASS a pensions no contributives des de la seva creació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut.

Teniu la paraula

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. García, la quantitat de la part no contributiva de les pensions de l'article 41 del títol 3, Assegurança vellesa de l'actual normativa de la Llei de la seguretat social, des de la seva creació per mandat del Consell General del desembre del 1977, amb les seves modificacions posteriors fins als 8 primers mesos d'aquest any 2004, són de 110.755.203,67 euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Aquests 110 milions d'euros es consideren deutes de l'Estat o deutes de la CASS, com ho garanteix la Llei?

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra de Salut.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb l'actual normativa de la Llei de la seguretat social, doncs és la Caixa Andorrana de Seguretat Social que paga la part no contributiva d'aquestes pensions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sí, Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies.

Doncs, quedaria pendent de la CASS.

Aquest deute de la CASS ha servit per calcular l'augment de cotització?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Perdoni, Sr. García, em pot repetir la pregunta? No l'he entès.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Sí.

Si aquest deute dins la secció de vellesa com ha dit vostè, segons l'article ix, que no repetirem, ha servit per calcular l'augment de cotització que s'hauria previst en la nova Llei que es trameta a tràmit?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no entendria això com un deute.

En tot cas, amb el Projecte de Llei de la seguretat social, que ara el Projecte de Llei entrat a tràmit parlamentari i amb període d'esmenes, les modificacions que s'hi fan, s'han tingut en compte totes les pensions de jubilació. I això vol dir la seva part no contributiva i la seva part contributiva en la gestió de vellesa.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies.

Vist que fins ara s'ha funcionat d'una manera, i aquests 110 milions d'euros, aproximadament, que s'han pagat com a pensions dites no contributives, normalment serien pensions que pertanyen a tots els cotitzants de la CASS.

Doncs, a través d'una política social que digueu que feu tan bé, això s'hauria de considerar com un dels deutes amagats de l'Estat, i hauria de ser retornat des de l'Estat, perquè la CASS ha fet d'ajut social en lloc de fer-ho l'Estat. I segurament, si es tornessin aquests 110 milions d'euros a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, els cotitzants haurien, probablement, de pagar molt menys augment del que està previst en la nova Llei.

El Sr. síndic general:

Sr. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Patrick García, això són pensions, d'acord amb l'actual normativa de la seguretat social, no només l'article 41 sinó els precedents, a partir del 36 -ara no ho recordo, ho podria mirar perquè tinc la documentació aquí- això són pensions, no dites pensions no contributives. Les pensions dites no contributives són les que es van regular a la Llei de les pensions no contributives del 20 de maig del 1988, modifica en una modificació en el seu article 7 a l'any 91, i amb una modificació de l'article 6 i 7 a l'any 93.

Aquestes pensions dites no contributives són les que està pagant el Govern, i que es van deixar de pagar per la modificació que es va fer l'any 93, a partir del 31 de gener de l'any 93.

Per tant, no podem confondre, no és el mateix la part no contributiva d'una pensió en el seu moment ni en aquesta Llei de la pensió no contributiva, en el seu article 6 es deia pensió mínima, que el que s'entén per pensió no contributiva.

És un tema de clarificació de conceptes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí. No m'ha contestat la Sr. ministra. I jo el que li he demanat és si aquests diners es tornaran a la CASS o no es tornaran a la CASS.

Si hem de parlar planer.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Jo el que dic és que com que tenim el Projecte de Llei, el Govern en el Projecte de Llei que ha presentat a tràmit parlamentari ha fet canvis en el concepte d'aquestes pensions, i per tant, doncs, el Govern proposa a través dels projectes de Llei que presenta; és el Consell General que decideix. Per tant, si el que hi ha redactat en el Projecte de Llei no és del grat del Sr. García, membre del Grup Mixt, doncs, té l'oportunitat de presentar les esmenes que consideri escaients.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la següent, la número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a la baixa de les pernoctacions a Andorra, l'augment de places hoteleres i la preocupació del sector turístic.

Fou registrada amb el número 865-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.
Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el Sr. síndic ja ha fet l'exposició de motius, no la repetiré.

Preguntem al Govern d'Andorra:

Si sap quina quantitat d'apartaments que no estan sota cap classificació hotelera, com ho marca la Llei, serveixen com a llits o places hoteleres sense ser-ho i podrien, encara més, perjudicar el sistema hoteler tradicional?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Presidència i Turisme.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, deixi'm lamentar, Sr. síndic, l'exclamació desafortunada que he fet a la primera part. Ha sigut involuntari.

I passaré ara a contestar la pregunta del Sr. García.

Pregunta força interessant i que li agraeixo, perquè, per una vegada parlarem de turisme en aquesta Sala, que no se'n parla massa.

Miri, la meva intenció que seria contestar-li, i amb tota la certesa que no n'hi ha cap. Però la prudència em fa dir que no hi consta que n'hi hagi, Sr. García.

No em consta que n'hi hagi, perquè, evidentment, si em constés que n'hi hagués, ja hauríem d'intervenir. I com que jo avui, ni els meus serveis creiem que no n'hi ha, doncs, no podem intervenir.

Què ha passat? Vam fer els reglaments que desenvolupen la Llei general de l'allotjament turístic. Això ja sap que és del 2001. I el nombre d'empreses de lloguer d'apartaments, -lloguer d'apartaments, no parlo d'aparhotels- turístics degudament classificats és de 38, i el nombre d'apartaments declarats és de 1501.

Jo li diré que aquest número d'apartaments declarats no és un número que hagi sortit de la bona voluntat de tots els que tenen apartaments. Senzillament que ens hem dedicat a anar a buscar totes les persones, totes les empreses que tenien apartaments durant el 2001 i el 2002, perquè fessin la deguda classificació.

Què han de fer? Han d'anar a Comerç, s'han de registrar com a apartaments turístics, i a partir d'aquell moment s'han d'autoclassificar.

Bé, hem fet tot el que hem pogut amb aquesta tasca, i hem arribat a aquest resultat de 1501. Jo no dic que no n'hi pugui haver més, perquè tots sabem que hi ha certs apartaments que estan llogats a estrangers o que hi tenen de propietat estrangers que els ocupen durant l'hivern, i que hi ha alguna possibilitat que durant l'estiu els lloguin. Això és difícil de detectar.

Quin control i quin seguiment fem? Doncs, miri, fem un control dins de les nostres possibilitats a través de tècnics del Govern que miren ocasionalment i com poden alguns habitatges. A partir d'aquí les nostres oficines i també el departament de turisme fa un seguiment de les empreses de lloguer, perquè normalment són les que tenen aquests apartaments, les empreses de lloguer.

També a través dels catàlegs dels operadors turístics. O sigui, que es repassen els catàlegs dels operadors turístics per saber si lloguen apartaments, si aquests apartaments estan degudament classificats. I també fem un seguiment per internet, per si surten apartaments.

Per tant, bé, jo penso que li contesto a la pregunta dient que fem el màxim possible perquè, la voluntat nostra, la voluntat del Govern, és que tots aquests establiments o tots aquests pisos destinats a turístics, estiguin degudament classificats per oferir, precisament, una bona qualitat. No és que minvem el mercat de llits, és que el que passa és que no sabem el que hi ha dins d'aquests apartaments, i no sabem de quina manera estan.

Per tant, si estiguessin classificats podríem donar la garantia de Govern que estan en perfectes condicions per ser llogats.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquestes dades, més o menys, Sr. Pujal, corresponen al que jo tinc, però és clar, a mi em sobten unes coses: jo em demano si aquestes dades són totes molt fiables? Perquè al 2000 hi havia 2363 apartaments d'aquest tipus, i avui en dia 1501. Jo tenia unes dades una miqueta més baixetes que eren 1425. Però em consta també, que hi hauria una certa informació a nivell de la Cambra de Comerç i d'altres llocs, que clar, a mi em sobta justament que després que hi hagi hagut un reglament de

classificació hotelera hagi disminuït, doncs, d'una barbaritat aquest nombre d'apartaments turístics.

I les pernотacions han disminuït, però, no tant relativament al nombre d'apartaments, sabent també, que el nombre d'unitats hoteleres no ha augmentat massivament. I jo em demano de veritat si són fiables aquestes dades, i si a vostès els hi consta que des del 2000, abans del reglament, hi havia tants apartaments i al 2004 només n'hi ha ix. Jo em demano, per què des del Govern no es fa un seguiment a les agències de viatges, als hotels que segurament, molts d'aquests, subllloguen o lloguen apartaments que tothom sap, i és clar, això és amb un menyspreu als hotels tradicionals i que treballen amb totes les de la llei.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre de la Presidència i Turisme.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'aquesta classificació, jo no sé la quantitat d'apartaments que hi havia de lloguer d'aquesta mena. Però hi podia haver, doncs, no ho sé... els apartaments s'havien de llogar obligatòriament pel que manava la Llei del contracte de lloguer. La Llei manava en aquell moment, em sembla 3 anys, i ara són 5 anys, i per tant, aquests apartaments hagueren estat fora de la Llei, perquè se'ls hi havia de fer un lloguer de 5 anys.

A partir del moment que nosaltres fem el Reglament de l'allotjament turístic, és a partir d'aquest moment que es poden llogar apartaments per 1 mes, per 2 mesos, per 6 mesos, però han d'estar degudament classificats.

Jo li corroboro, Sr. García, que avui en tenim 1501, són les dades que ens han fet passar al meu departament. Jo, quan vostè ha parlat de la Cambra de Comerç, no sé quina quantitat ha donat la Cambra de Comerç. A veure, si la Cambra de Comerç sap que hi ha apartaments que s'estan utilitzant com a apartaments turístics, jo bé, voldria que ens ho diguessin i que ens ho fessin saber perquè faríem les inspeccions necessàries.

I també, des d'aquí, i aprofitant, doncs, la seva pregunta, que totes les persones que se sentin perjudicades per aquests allotjaments i que sàpiguen que existeixen, que ho facin saber, perquè immediatament actuarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Jo les preguntes, Sr. Enric Pujal, les he tret de publicacions del Govern, suposo que conjuntament amb el Sindicat d'Iniciativa, amb els hotelers, etc.

Vull dir que no me les he inventat. Llavors, jo el que sí que li demano com a andorrà, i que vista la problemàtica que hi ha dins del sector turístic, i que cada vegada anem de més a més cap a caiguda, a mi m'agradaria que hi hagués realment un control.

Jo penso que no hi és prou. Perquè jo penso que hi ha gent que fa la seva feina seriosament, i degut a quatre, -com quasi sempre-, la imatge d'Andorra queda perjudicada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Agafó bona nota del que diu el Sr. García, i mirarem si és que hi ha possibilitat de controlar més. De totes maneres jo repeteixo que estem fent el que podem.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passariem a l'última pregunta d'avui.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a la Llei de tinença d'animals.

Fou registrada amb el número 866-A i publicada en el Butlletí número 41/2004, del 16 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la preocupació revertida per moltes persones del carrer, i la constatació visual per molts membres de Renovació Democràtica,

Preguntem al Govern d'Andorra:

Per què, tot i tenir una Llei de tinença d'animals en vigor, es continuen veient, amb tota immunitat, molts gossos de races anomenades "perilloses" sense morrió, passejant amb els seus propietaris pels carrers del nostre Principat?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, tenim la Llei de tinença i protecció dels animals aprovada pel Consell General el dia 30 de juny de l'any 1998, i el Reglament sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos del 15 de desembre del 1999, que estableixen mesures quant a la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

Tenim, també, en funcionament la Brigada sinòfila formada per 4 membres del Cos de banders, que és el servei competent en l'execució de les tasques d'inspecció i control dels gossos potencialment perillosos, i de la seva recollida quan romanen abandonats per les vies públiques.

Les actuacions, també, del Departament d'Agricultura i de la mateixa Brigada sinòfila, us puc dir que han estat les següents:

Durant l'any 2003, pel que fa a les denúncies, queixes i tràmits, en aquest cas: 1 gos potencialment abandonat, 10 casos d'atacs a gossos i bestiar de renda, 6 casos d'atacs a persones. Pel que fa als controls realitzats per la Brigada sinòfila: 6 animals controlats i ingressats a la gossera, 6 controls realitzats per no portar morrió, 16 controls realitzats per no dur ni corretja ni morrió, 1 control realitzat per no portar morrió i no estar identificat, 11 recollides de gossos potencialment perillosos.

Durant l'any 2004, les denúncies i queixes i tràmits han estat: 1 pel que fa a un gos potencialment perillós abandonat, 2 casos d'atacs a persones. I pel que fa als control realitzats per la Brigada sinòfila: 8 controls realitzats per gossos abandonats sense corretja ni morrió, 20 animals controlats i ingressats

a la gossera, dels quals 4 són perillosos i la resta de races no es consideren perilloses.

A més a més, cal dir que el registre d'animals de companyia que gestiona el Departament d'Agricultura disposa de 220 animals considerats potencialment perillosos. D'aquests 220 animals registrats, una quinzena no correspon a les races considerades potencialment perilloses, tal com fixa el Reglament sobre la tinença d'aquests gossos, sinó que correspon a gossos que han atacat o han mossegat a alguna persona o bé a un altre animal que es comporta pacíficament, causant-li una lesió que comporti intervenció mèdica o veterinària.

A més a més, quan una persona registra un gos potencialment perillós al Departament d'Agricultura, se li trameta per carta una còpia de la normativa vigent. És a dir, que està en el seu coneixement, en aquest cas del propietari.

Per tant, podem dir que tenim establertes tota una sèrie de mecanismes per actuar i fer complir la normativa. Però després hi ha la voluntat, en aquest cas dels propietaris dels gossos potencialment perillosos, de complir-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies.

Em quedaré amb l'última frase de la Sra. ministra: "amb la voluntat dels propietaris per respectar la Llei".

A veure, en un cas com aquest, jo no sé si hem d'esperar, com ha passat en altres països malauradament, que desgraciadament un gos d'aquests ataquí una criatura o una persona adulta, i hi hagi una desgràcia per tal que s'apliqui la normativa.

Perquè és clar, jo els banders al mig d'Escaldes i d'Andorra no els he vist en ma vida. Els he vist i els conec, i els hi respecto molt la feina, però jo no sé si els banders tenen realment la potestat i es fan respectar suficientment per certs propietaris de gossos, que amb tota impunitat es passegen pels carrers de la nostra capital.

Llavors, jo no sé si això ho anomenarem, també, en un futur "daños colaterales" com es diu en altres països per d'altres temes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Govern preocupat per aquest tema, un cop es va aprovar la Llei de tinença d'animals, doncs, després vam treballar en l'elaboració d'aquest Reglament, doncs, per actuar en cas que hi hagi gossos potencialment perillosos.

A part d'això, més tard, es va crear aquesta Brigada sinòfila que forma el Cos de banders, i que hi ha 4 membres que estan al càrrec, però també s'ha de dir que, evidentment, aquests 4 membres del Cos de banders, no només fan aquesta tasca, sinó que han de compaginar-la amb les tasques tècniques que poden tenir aportades des de Patrimoni Natural o les seves pròpies tasques.

Però sí que li puc dir, i a més li he enumerat els diferents controls que ha efectuat aquesta Brigada, i que evidentment no arribem a tot, i que entra dins del propi civisme del ciutadà que va a peu, doncs, si veu que hi ha realment una persona que porta un gos potencialment perillós i que no el porta amb morrió ni corretja, de denunciar-ho. De fet, hi ha un telèfon al qual es poden adreçar els ciutadans i denunciar aquests actes que no estan d'acord amb la normativa i, evidentment, poder evitar coses majors.

I després, evidentment, doncs, tenim aquesta Brigada sinòfila que de fet, amb el nombre de controls que li he dit, doncs, realment segur que això haurà tingut un efecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, Sr. síndic.

Torno al mateix. Jo agraeixo, de veritat, la feina que fan els banders i sé que els banders tenen moltíssima feina, i si els banders no tenen prou gent per fer-ho, doncs, potser que s'ha de treballar amb la col·laboració del Servei de Policia, amb els guàrdies urbans, etc. Però jo he vist dels meus propis ulls, com un guàrdia urbà li demanava a algú que anava amb un caniche que li posés la corretja i a un dogo

argentí que estava allà al costat no li deia res, perquè no gosava dir-li al propietari.

Llavors, a veure, siguem una miqueta seriosos, i per poder fer respectar aquestes lleis, fa falta que la gent es faci respectar, i de veritat, a Escaldes i a Andorra, se'n passen moltíssims, i ningú els hi diu res.

I això, un dia o altre ens crearà un problema. Jo l'únic que demano i insisteixo, és que feu alguna cosa, siguin els banders, el Servei de Policia o qui sigui: feu alguna cosa.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el que sí que li puc dir és que tenim previst, doncs, segurament d'ampliar aquesta Brigada sinòfila, amb 2 membres més del Cos de banders. Amb això suposo, doncs, que també es veurà incrementada la seva presència a les vies públiques.

També dir, que on actua la Brigada sinòfila del Cos de Banders és, evidentment, sobretot, en zones urbanes com pot ser Andorra i Escaldes, perquè realment són les zones on hi ha més d'aquests animals i en les quals tenim més registres d'aquests animals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Cap més repregunta?

Doncs, acabat l'ordre del dia d'avui s'aixeca la sessió.

Perdó, perdó. Sr. Josep Dallerès no l'havia vist, perdoneu.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si s'adiu ben bé, però sí que toca als animals, no potser a la Llei. Era demanar al Govern si davant del toc d'alerta que hi ha al sud de França referent a la ràbia i a l'extensió d'una possible epidèmia de ràbia, s'ha tirat endavant o es pensa en un pla davant de la possibilitat que arribi a Andorra.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Ministre d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El que sí que li puc avançar és que els nostres serveis veterinaris estan al corrent d'aquesta situació, i com vostè sap, doncs, en altres casos com hi ha hagut per exemple, doncs, amb determinades epidèmies, s'ha pogut actuar. Doncs, en aquest cas, si és necessari, tenim els mecanismes per fer-ho, i no dubti, doncs, que si cal fer-ho, ho farem.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta aquesta vegada, doncs, acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.10 h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 24 de setembre del 2004

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2004, relativa a **la modificació de les condicions laborals dels ajudants de mestre**, (Reg. Núm. 886-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **les inversions de Govern**, (Reg. Núm. 852-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **les obres que realitza el Comú d'Ordino en terrenys propietat del Patrimoni Nacional**, (Reg. Núm. 860-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Areny Sánchez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa al **Conveni d'educació amb el Regne d'Espanya**, (Reg. Núm. 861-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **la programació estival d'Andorra Televisió**, (Reg. Núm. 862-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **les quantitats pagades pels treballs de l'obra "connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la carretera general núm. 3 a la zona del Grau de la Sabata"**, (Reg. Núm. 863-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **les pensions no contributives**, (Reg. Núm. 864-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **la baixa de les pernoctacions a Andorra, l'augment de places hoteleres i la preocupació del sector turístic**, (Reg. Núm. 865-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 16 de setembre del 2004, relativa a **la Llei de tinença d'animals**, (Reg. Núm. 866-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877